

MYNDIR: KRISTFRÍÐ TYRIL / MOMO

hann sang sjálfur, og tá Petur sang. Petur spældi onki, uttan tað at hann spældi eitt sindur upp á okkum, sum lýddu á. Eitt er, at hann dugir nokkso væl at krydda við skemti millum sangirnar. Tað kann treingja til, tí at teir ofta stuttligu sangirnir eru evnistungir. Onkuntið er tað í samanspælinum millum tekst og tónleik, og so er tað eisini í sjálvum orðunum – viðhvørt í orðaspæli. Vit finga eina premieru. Ein regla segði “Sum líkið nemur mold,” men lagið var ikki so dapurt, sum tað ljóðar.

DUGIR IKKI BARA VÆL AT SPÆLA

Avekonsertin var inni hjá frammistovubóndahjúnunum, Báru og Janusi. Tað var gott at fáa til matna í øllum húsunum. Inni í bóndakøkinum stóðu fót við rugbreyði við viðskera frá garðinum á. Skerpikjøt av tjónum av

einum tvæveturveðri umframt rullupylsu og kjøtpylsu. Hesir bitarnir millum konsertirnar afturvið práti og onkrum drekkandi eru týðandi partur av tiltakinum. Hetta saman við máltíðunum yviri í Syðrugøtu, uppiá í Valhøll, har sum tey borðreiða við morgunmati, kaffi, súpan og nátturða. Tá ið konsertirnar eru lidnar, er tiltak í Tøting við tónleiki og mati. Tað var nakað av regni, men yvirhøvur var hetta ein fínur heystardagur til veður.

Glfestivalur, Grót og Hoyma hava gjørt lítið við klassiskan tónleik. Ólavur Jacobsen var inni hjá Lindu og Poul Sørensen og spældi klassiskan gittara. Eg fekk seinnu helvt við, og tað var fantastiska gott. Hann dugir ikki bara væl at spæla, men eisini at práta. Hann dugir at fortelja og at vera nærverandi, bæði meðan hann spælir og millum lögini. Tað skuldi verið lægið, um hann ikki kom norðuraftur einaferð skjótt.

STÓRT SMÍL Í FLEIRI DAGAR

Veit ikki, hvat var best og ikki, men áðrenn var man spentur at hoyra Kára P. Hann havi eg ikki hoyrt fyrr, og framfærslan var so góð, sum man tordi at vóna. Fólk syngja við – fyrr var illa – men ikki so nógv, at tað bilar. Røddin er betri nú, enn tá hann í fyrstani fór at syngja aftur alment. Sangirnir eru so ótrúliga góðir, og tað var deiligt at sleppa at hoyra hann framføra teir. Tíð uppá.

Nú er onki sagt um hinar konsertirnar, men vit gevast her. Øll, sum man hevur tosað við, lata væl at. Allar konsertirnar vóru góðar, og sama hvønn man tosar við, so vóru øll eitt stórt smíl í fleiri dagar eftir tiltakið. Nú er tað onki at gleða seg til, at eitt summar endar, og heystið við, men tað ger onki, um vit gleða okkum til Hoyma, tí at Hoyma er eitt ógvuliga serligt tiltak.